

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא		
אלא: כך חטא, ולא באשתך חטא. סלקא דעתך אמינא:												■	◇	
איך אשתו של אדם מתה אלא אם כן מבקשין ממנו ממון ואין לו, שנאמר (משלי כב) אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מתחתך	הואיל ואמר רבי יוחנן, ואי תימא רבי אלעזר:											■	■	
אימא בהאי עון דבל תאחר נמי אשתו מתה - קא משמע לן.												■		
(דברים כג) מוצא שפתיך - זו מצות עשה	תנו רבנן:											■	■	◇
תשמר - זו מצות לא תעשה												■	■	◇
ועשית - אזהרה לבית דין שיעשוך												■	■	◇
כאשר נדרת - זה נדר												■	■	◇
לה' אלהיך - אלו חטאות ואשמות עולות ושלמים												■	■	◇
נדבה - כמשמעו												■	■	◇
אשר דברת - אלו קדשי בדק הבית												■	■	◇
בפיך - זו צדקה.												■	■	◇
מוצא שפתיך - זו מצות עשה.	אמר מר:											■	■	◇
למה לילי? (דברים יב) מובאת שמה והבאתם שמה נפקא												?	◇	
תשמור - זו מצות לא תעשה												■	◇	
למה לילי? מלא תאחר לשלמו נפקא												?	◇	
ועשית - אזהרה לבית דין שיעשוך												■	◇	
למה לילי? מיקריב אתו נפקא.												?	◇	
(ויקרא א) יקריב אתו - מלמד שנופין אותו, יכול בעל כרחו - תלמוד לומר (ויקרא א) לרצונו. הא כיצד? כופין אותו עד שיאמר רוצה אני.	דתניא:											■	?	
חד דאמר ולא אפריש, וחד אפריש ולא אקריב.												!	◇	
וצריכא דאי אשמעינן אמר ולא אפריש - משום דלא קיימיה לדיבוריה, אבל אפריש ולא אקריב - אימא: כל הויכא דאיתיה - בי גזא דרחמנא איתיה, צריכא. ואי אשמעינן אפריש ולא אקריב - דקא משהי ליה גביה, אבל אמר ולא אפריש - אימא דיבורא לא כלום הוא, צריכא.												!	◇	
ומי מצית אמרת דאמר ולא אפריש? והא נדבה כתיבא												?	◇	
אי זהו נדר - האומר: הרי עלי עולה. ואי זו היא נדבה - האומר: הרי זו עולה. ומה בין נדר לנדבה? נדר, מת או נגב - חייב באחריותו, נדבה, מתה או נגב - אינו חייב באחריותה	ותנן:											■	?	
משכחת לה, כגון דאמר הרי עלי עולה על מנת שאינו חייב באחריותה.	רבא:											!	◇	
בפיך - זו צדקה.												■	◇	
וצדקה מיתחייב עלה לאלתר. מאי טעמא - דהא קיימי עניים.	רבא:											■	◇	
פשיטא												?		
מהו דתימא: כיון דבעינא דקרבנות כתיבא - עד דעברי עלה שלשה רגלים כקרבנות, קא משמע לן: התם הוא דתלינהו רחמנא ברגלים, אבל הכא - לא, דהא שכיחי עניים.												!	◇	
כיון שעבר עליו רגל אחד - עובר בעשה.	רבא:											■	◇	
העיד רבי יהושע ורבי פפיס: על ולד שלמים שיקרב שלמים.	מיתיבי: [רבי יהושע ורבי פפיס]											■	?	
אני מעיד שהיתה לנו פרה של זבחי שלמים ואכלנוה בפסח, ואכלנו ולדה שלמים בהו.	רבי פפיס:											■	?	◇
בשלמא בפסח לא קרבוה - אימור דמחוסר זמן הוה, אלא ולדה בעצרת - היכי משהי לה ועברי עליה בעשה?												?		

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כגון שהיה חולה בעצרת	רב זביד משמיה דרבא:									!	◇
מאי ואכלנו ולדה שלמים בחג דקתני - חג השבועות.	רב אשי									!	◇
ואידך										⚡	
כל היכא דתני פסח - תני עצרת.	[אידך]									!	◇
כיון שעברו עליו שלשה רגלים - בכל יום ויום עובר בכל תאחר.	ואמר רבא:										■ ◇
אחד בכור ואחד כל הקדשים, כיון שעברו עליהם שנה בלא רגלים, רגלים בלא שנה - עובר בכל תאחר.	מיתבי:										■ ⚡ ◇
והאי מאי תיובתיה?											⚡
מאן דקא מותיב - שפיר קא מותיב. מכדי, תנא אלאוי קא מהדר - ליתני: בכל יום ויום עובר בכל תאחר.	רב כהנא:									!	◇
ואידך											⚡
תנא למיקבעיה בלאו קא מהדר, בלאוי יתירי לא קא מהדר.	[אידך]									!	◇
אחד בכור ואחד כל הקדשים, כיון שעברו עליהם שנה בלא רגלים, רגלים בלא שנה - עובר בכל תאחר.	גופא:										■ ◇
בשלמא רגלים בלא שנה - משכחת לה. אלא שנה בלא רגלים היכי משכחת לה?											⚡ ◇
הניחא למאן דאית ליה כסדרן - משכחת לה.											!
אלא למאן דלית ליה כסדרן, היכי משכחת לה.											⚡ ◇
בשלמא לרבי - משכחת לה בשנה מעוברת											!
(ויקרא כה) שנה תמימה, רבי אומר: מונה שלש מאות וששים וחמשה יום כמנין ימות החמה.	דתניא: [רבי]									■ ⚡ !	◇
מונה שנים עשר חדש מיום ליום, ואם נתעברה שנה - נתעברה לו.	חכמים:									■ ⚡ !	◇
משכחת לה לרבי - דאקדשה בתר חג המצות, דכי מטא שיליה אדר בתראה - שנה מליא, רגלים - לא מלו.											!
אלא לרבנן, היכי משכחת לה?											⚡
עצרת, פעמים חמשה, פעמים ששה, פעמים שבעה. הא כיצד? שניהן מלאין - חמשה, שניהן חסרין - שבעה, אחד מלא ואחד חסר - ששה.	כדתני רב שמעיה:									■ !	◇
ומאן תנא דפליג עליה דרב שמעיה - אחרים היא.										^	◇
אין בין עצרת לעצרת, אין בין ראש השנה לראש השנה אלא ארבעה ימים בלבד. ואם היתה שנה מעוברת - חמשה.	דתניא, אחרים:									■ !	◇
יורש מהו בכל תאחר? (דברים כג) כי תדר נדר אמר רחמנא - והא לא נדר, או דלמא (דברים יב) ובאת שמה, והבאתם שמה - והא מיתייב?	בעי רבי זירא:										^ ◇
(דברים כג) מעמך - פרט ליורש.	תא שמע, דתני רבי חייא:										■ ! ◇
והאי מעמך מיבעי ליה זה לקט שכחה ופאה											⚡
קרי ביה עמך וקרי ביה מעמך.											! ◇
אשה מה היא בכל תאחר? מי אמרין הא לא מיחייבא בראיה, או דלמא: הא איתה בשמחה?	בעי רבי זירא:										^ ◇
ותיפוק ליה דהא איתה בשמחה.	אמר ליה אביי:										! ◇
ומי אמר אביי הכי?											⚡
אשה בעלה משמחה	והאמר אביי:										■ ⚡ ◇
לדבריו דרבי זירא קאמר.											! ◇

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ; שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

ראש השנה-ארבעה ראשי שנים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בכור מאימתי מונין לו שנה?	איבעיא להו:											^	◇	ה
משעה שנולד	אביי:											!	◇	ה
משעה שנראה להרצאה.	רב אהא בר יעקב:											!	◇	ה
ולא פליגי, הא - בתם. הא בבעל מום.												■	◇	ה